

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker ne frankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulica Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odrta reklama cije so prosto po tisku.

„P. edinstvo je moč“.

Knez Nikita v Belemgradu.

Dolgo je glodal črv nespornost, in celó mržnje, na odnosajih med Cetinjem in Belimgradom. Hladno do dna duše stali sti si nasproti dve srbski dinastiji. Sleherni prosvitljeni patrijot srbski je bil uverjen, da tako stanje ne le da je škodljivo, ampak tudi — nenaravno. Isti narod, dinastiji iste krvi, in vendar nisti bili prijatelji Srbija in Črnagora; na mesto bratske vzajemnosti videli smo nezaupanje in mržnjo. A to nasprotstvo bilo je nenaravno, umetno; ni nastalo morda vled tega, ker so se jeli križati interesi obeh držav, ampak nastalo je, ker so tako hoteli vnani vplivi, jednako sovražni obema državam. Isti vplivi so dosegali, da so vsikdar ostala brezvspešna prizadevanja onih, ki so želeli — videti to bratsko sramoto —, da stopijo prirčni odnosaji, jedino dostojni bratov, na mesto hladne nezaupljivosti. Sosebno se strani cetinjskega dvora so se opetovano storili koraki za spravo in sporazumljenje, ali tuji vplivi na beligradski strani, poosobljeni v nesrečnem Milanu, preprečili so vsikdar pot do — naravnih odnosajev. Tudi sedaj, ko je knez Nikita že vzel potni les v svojo roko, da v Belemgradu poseti in objame mladega kralja Aleksandra, uprizoril je razkralj Milan — tako trdi poročila — svoje zadnje napore, da bi zagradil pot do zopetnega zblizanja med obema dinastijama. Ali Milanova moč se je skrčila, vajeti politike srbske so mu slednjič menda vendar padli iz rok. Ona čistilna sapa, ki je popihnila iz Bolgarske sistem Stambulovljeva, odnesla je tudi Milanovo moč iz Srbije.

Obnemoglo mora gledati Milan v tujini, kakó mu sin Aleksander in soproga mu, toli žaljena in proganjena Natalija, vsprejemata v Belemgradu kneza črnogorskega. Padla je zavesa — da govorimo z besedami kuzaza Nikite na kolodvoru beligradskem — na dobo nespornost. Da, v obisku kneza Nikite v Belemgradu je plastično izražen ves preobrat, ki se je neverjetno hitro izvršil na Balkanu.

Dogodki na Bolgarskem, potovanje Ferdinanda, Aleksandra in Nikite k slavnostim kronanja ruskega carja, dogodki v Moskvi, pobratimsko slavje med Srbi in Bolgari v Sredcu in Plovdivu, in slednjič obisk Nikite v Belemgradu,

vse to so visoki mejniki v razvoju stvari na Balkanu v najnovejšem času.

O tem pa, kakó si je narod srbski prirčno želel sprave med dinastijama na Cetinji in v Belemgradu, o tem priča najsičajne preprirčni vsprejem, ki se je priredil knezu Nikiti v Belemgradu. Navdušenje, kjer-koli se je pokazal knez črnogorski v prestolnici srbski, bilo je toliko, da se je že bližalo ekstazi. Iz soglasnih poročil posnemamo, da so sivolasi možje jokali samega veselja. Solza postavnega moža —, lapidarneje ni možno izražati tega, kar je v srcu!

O vsprejemu, prirejenem knezu Nikiti, poročajo „Agramer Tagblattu“ iz Beleggrada:

Kar se je godilo tu povodom prihoda kneza Nikite, temu nima vzgleda noveja zgodovina Srbije. Tacih pojavov narodnega navdušenja nismo še doživeli tu. Kneza so vsprejeli kakor junaka, čegar prikazen spravlja v vibracijo vse žilice narodnega ponosa. Toda kraj vsega spoštovanja, ki je vživa ta viteški knez, vendar vsega tega navdušenja ni smeti pisati le na račun njegove osebe, ampak tu sodeluje bistveno tudi čutstvo, da se je izvršilo toli zaželjeno politiško zblizanje med obema narodoma, tesno sorodnima si po zvezi krvi in vere, a tudi sosednjima si po politiški vzajemnosti.

Za rano že vrvela je po ulicah praznično odičena množica, došla deloma od daleč z dežele. Od konaka do kolodvora stalo je vojaštvo v špalirju. Na kolodvoru zbrali so se ministri in diplomatje. Kralj Aleksander je došel v narodni noši črnogorski.

Ob prihodu vlaka svirala je vojaška glasba himno črnogorsko. Ko se je ustavil vlak, hitel je kralj Aleksander razprtimi rokami proti vagonu, v kojem je sedel knez Nikita. Pozdravila sta se preprirčno: objela sta se in poljubovala. Ta prizor je bil tako ganljiv, da so jokali kralj, knez in vsi navzoči. Tresočim se glasom je pozdravil kralj Aleksander svojega gosta kakor čestitega predstavitelja junaške dinastije Petrovičev. Izrazil je željo, da razmerje med obema narodoma postani istotako iskreno, kakor je bilo nekdanj. Zopet poljubivši kralja, odgovoril je knez Nikita, da je radostno došel v Srbijo in da se mu je s tem izpolnila najprirčneja želja. Na mnogokoje nespornost je hoče položiti zaveso pozabljenja, in nadeja

se, da je današnji poljub jamstvo za srečno bodočnost obeh narodov.

Te besede kneza Nikite so vzbudile neopisno navdušenje. Knez je na to pristopil k mitropolitu Mihaelu, da mu poljubi roko, a mitropolit je poljubil kneza na čelo.

Med vožnjo s kolodvora v kraljevo palačo je množica viharno pozdravljala visokega gosta: urnebesnimi živio-klici in mahanjem klobuki in robci. Navdušenje se je ponavljalo elementarno silo. Velik utis na ljudstvo so napravile tudi prekrasne postave v spremstvu kneza Nikite.

Zvečer se je zbrala nebrojna množica pred kraljevo palačo, zahtevajoča zopet in zopet, da se pokaže knez Nikita. Razsvetljava je bila krasna. Dasi je šel knez precej kasno k pokoju, je množica vendar še dolgo vstrajala pred palačo, vslikajoča radostno ter prepevajoča srbsko in črnogorsko himno.

Naslednje jutro je bila vojaška parada, na koji je bilo zbranih kakih 40.000 mož.

Ob 11. uri so pričela vsprejemanja. Častniški zbor je predstavil vojni minister Franasović, duhovenstvo pa mitropolit Mihael. Generalu Franasoviću je odgovoril knez: „Čini umrlih junakov prošlosti naj bi bili pred očmi slehernemu srbskemu vojaku; to podeljuje srčnost za boje v bodočnosti.“ Mitropolitu pa je rekel, „da je vreden naslednik svojih ipeških prednikov in idejal pravega Srba. (V Ipeku, mestu v turškem vilajetu Monastir, je bil nekdanj sedež srbskih patrijarhov. Op. ured.)

Na sijajnem obedu dne 29. m. m. napil je kralj Aleksander svojemu gostu, na kar je le-ta odgovoril, „da mu je želja, obiskati kralja Aleksandra, postala še iskreneja, ko je izvedel, da nameruje kralj obiskati njega na Cetinju. Takoj po slavnosti kronanja v Moskvi prihitel je v naročje dragega brata, kralja. Stara srbska država se je porušila le vled nesloge. Oba vladarja hočeta odslej sporazumno voditi usodo naroda srbskega. Le zložen narod je močan in spoštovan. Oba naroda sta pravična, ne hrepeneča po tuji lasti, ampak želita le, da ohranita svojo posest. Njiju opravičena stremjenja morajo dobrohotno tolmačiti vsi oni napredni narodi, ki so že dosegli svoje jedinstvo. Ta stremjenja se jačijo ob ljubezni brata na severu in prijateljstvu z Bolgarsko, kakor tudi ob prijatelj-

PODLISTEK.

Máričina snubača.

Povest. — Spisal O. K. Srčan.
(Dolje).

„In misliš, da jaz tebi nisem nikdar pisal!? Toda zdaj vem“, in udaril se je po čelu, „saj je bila vojna, ko sva si dopisovala. In tako se je lahko zgodilo, da so se vsa pisma porazgubila med potom, in to posebno, ker jaz nisem bil vedno v istem kraju, ampak sem bil sedaj tu, sedaj tam“.

„Oh, saj res; in midva niti mislila nisva na to. Toda, kako pa ti veš že vse o Zaljanu?“

„No, to ti moram pripovedovati“.

In začel je praviti jima o svojih bojih, o Zaljanu, o svoji rani, katera se mu je kmalu po Zaljanovi smrti zacelila in kako se je vrnil domov. Slednjič je pristavil:

„In sedaj, oče, ni več nikakih zaprek, sedaj lahko zopet zasnujem Márico! Dolin mi je ne odreče!“

Stari Krivec se je zamislil in slednjič spregovoril:

„Poslušajta, otroka moja! Mislim, da sta že zadosti stara in izkušena, da vama povem naslednje“.

In pričel je jima praviti o Jerici, njiju materi, o sebi in o Dolinu.

„In sedaj spoznaš, kako nemogoča je združitev z Márico. Pomisli, kako naj grem jaz, kateraga Dolin sovraži, k Dolinu in tu snubim za svojega sina njegovo hčer Márico. Kakšna sramota za nas, ako nas Dolin zopet odpodi. Če tudi ne sovražim Dolina, k njemu vendar nočem iti, k njemu, ki me sovraži, ki me je že jedenkrat osramotil in ki mi je prisegel maščevanje!“

Ko je Milan slišal to, je pobledel. Sedaj se mu je razjasnilo vse. Torej mora pozabiti Márico? In to zaradi sovraštva med Dolinom in njegovim očetom.

„Morda, oče, se pa vendar omeči Dolin? Vsaj poskusimo lahko. Zaljan ga je ranil; ako le

nekoliko premisli, rad da Márico meni, ker jo ljubim, ker me i ona ljubi. Zaljan je umrl, zakaj naj bi ne dal sedaj Márice meni. Svojemu otroku na ljubo pozabi Dolin na ono, kar je bilo“.

„Ne, ne dá ti je! Dobro poznam Dolina od mladih nog. Ako on sovraži koga, ne sprijazni se z njim kmalu. On menda nobenega ne mrazi bolj nego mene“.

„Vendar, oče, poskusiva vsaj!“

„Zaman bi bil ves trud!“

„Oh, oče“, posegla je vmes Zorislava, „poskusite vsaj, saj morda ni tako hudo, kakor mislite vi!“

Toda Krivec se ni dal kmalu pregovoriti; kajti spominjal se je še dobro sramote, katero je doživel tistega dne, ko sta šla z Milanom snubit Márico. Slednjič, po dolgem trudu Milana in Zorislave, se je dal pregovoriti.

„Poskusimo torej!“ je dejal slednjič.

In šla sta že drugi dan popoldne.

* * * (Zvršetek pride.)

stvu družih narodov, spojenih z narodom Srbije in Črnogore po vezeh jednake vere in krvnega sorodstva ali pa identičnih ciljev. V tem uverjenju napiva radostno na zdravje kralja Aleksandra, kraljice Natalije in naroda srbskega." (Kje pa je ostal Milan? Ali ni preznačilno to preziranje. Op. ured.)

Med bivanjem kneza Nikite vršile so se seveda še mnoge druge in raznovrstne slavnosti, a prostor nam ne dopušča, da bi jih opisovali. Saj zadošča že to malo, kar smo povedali v dokaz, da je obisk kneza Nikite v Belemgradu prevažen dogodek političkega življenja na Balkanu. To so znamenja na nebu, kojih ne bi smela prezirati uprav naša država avstrijska, kojoj je čuvati nemale svoje interese na Balkanu. A mi sodimo, da pot do pravega čuvanja teh interesov nikakor ne vodi — preko Budimpešte. Vsaj izkustva nas uče tako. Ne pozabimo torej crpiti moralo iz obiska Nikite v prestolnici srbski!

DOPISI.

Iz Pazina, dne 25. junija 1896. (Izv. dop.) Našim vinogradnikom preti velika nevarnost. Trtna uš, ki se je prijavila pri nas že pred 10 leti in se je njen obstanek lanskega leta uradno konstatiral, se je izdatno pomnožila v teku tega leta. Najbolj so prizadete podobčine Botonega, Novaki in Zareč. Vinogradi, ki so lanske leto še precej dobro povrnili trud našemu kmetu, so letos skoro do cela uničeni. Kaj pa zdaj, povprašuje se naš kmet, kateremu je bil pridelek na vinu glavni pridelek?!

Odgovor je jednostaven. Nadomestijo naj se namreč stare domače trte z ameriškimi. Ali rečeno je lažje, nego storjeno. Naš kmet nima denarja. Res je sicer, da so bile pri nas zaporedoma dobre letine na vinu in da je imelo vino še precej primerno ceno. Ali pomisliti je treba, da je tičal naš kmet, zbok prejšnjih slabih letin, ki so ga preganjale zaporedoma skoro dvajset let, do grla v dolgeh.

Prva skrb njegova je bila torej, kakó izkupati se iz dolgov. In posrečilo bi se mu to, da bi vsaj še par let trajale dobre letine na vinu. Zato je pa naš kmet v zadnjem času postajal vedrejšega obraza ter ga je jela zapuščati nekaka malomarnost, nekaj fatalizem, koji se ga je polotil, ko poprej toliko časa niso hotele odjenjati slabe letine. Živo se je namreč začel zanimati za svoje vinograde. Pa glejte nesrečo, ki mu zopet žuga ter mu jemlje nado do boljše bodočnosti, ki mu je komaj začela kliti v potrtih prsih! Zato pa mislimo, da bodi prva skrb vseh v to poklicanih činiteljev, da priskoče na pomoč našemu kmetu. Vlada mora skrbeti za to, da se prej ko mogoče napravi v našem obližji primerna trtnica, kjer bodo naši kmetje dobivali za male novce ali pa tudi zastonj, dobrih ameriških loz, vlada pa mora tudi za to skrbeti, da bodo naši ljudje v tem dobro poučeni. Ako bi vlada tega ne hotela storiti dobrovoljno, iz lastne inicijative, je sveta dolžnost našim državnim poslancem, da jo sklonijo k temu. V državnem zboru se je leta 1891. sicer sklenil zakon, ki je dobil tudi najvišje potrjenje, po katerem vinogradniki, katerim je trtna uš uničila vinograde, ter hočejo iste na novo nasaditi z ameriškimi trtami, dobivajo brezobrestnih posojil in podpor, ali to le v tistih deželah in le pod pogojem, da tudi dotični deželni zbori dovoljujejo taka posojila in podpore.

Na Krajskem se tako godi že nekaj let zaporedoma in zaznamovati je lepih uspehov v tem pogledu. Pri nas se to še ni poskusilo, a nadajamo se, da naši zastopniki v deželnem zboru to stvar spravijo v tir. Samo Bog vé kdaj, ko vladajo pri nas tako čudne razmere!

Toda po našem menenju bi bila dolžnost vladi podpomoči kmetu tudi tedaj, ako bi se v kaki deželi našla deželnozborna večina, ki bi take podpore odbijala zato, ker so prosilci pripadniki tiste stranke, katero zastopa manjšina.

Pri nas v Istri bi bilo vse to mogoče. Za danes se nam je zdelo potrebno omeniti le toliko ter s tem opozoriti kompetentne kroge, da je skrajni čas, da se začnejo pečati s to vitalno našo zadevo, kajti vsakdo, ki zakrivi tako zamudo v tem pogledu — zagreši se hudo proti blaginji našega ljudstva.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 2. julija 1896.

Železniško vprašanje. Danes se nam je spominjati še enkrat seje avstrijske delegacije od dne 17. m. m. V tej seji je namreč delegat Steinwender izzval jako važno izjavo se strani vojne uprave. Vprašal je namreč vojnega ministra, ali in v koliko da upliva vojna uprava na gradnjo železnic. Želel je vedeti sosebno, da-li je južna železnica povsem pripravljena za čase vojne ter je obžaloval, da se vojna uprava prav nič ne zanima za železnico čez Ture ter da se iz strateških ozirov upira nadaljevanju te železnice čez Predel. Na to interpelacijo je odgovoril minister med drugim nastopno: „Sedaj prihajam k očitaniu, da vojna uprava oviraje poseza v razvoj železnic. Smatram za svojo dolžnost, da posezam le tam, kjer gre za velike, oziroma važne črte, ki se imajo graditi. Kar se dostaje predelske železnice, nima vojna uprava v obče ničesar prigovarjati proti gradnji iste. Se vojaškega stališča pa se moram v prvi vrsti držati dogradenja Bohinjske železnice Celovec-Gorica. Tudi v tem slučaju izražajo se nasprotnoče si želje. Tako so bili nedavno temu, pred kakimi 14 dnevi, pri meni župan in druge osebe, ki so prosile, naj se omogoči gradnja železnice čez Karavanke in Bohinj. Izjavljam čisto odkrito, da se z vojaškega stališča na vsak način v prvi vrsti izjavljam za to železnico in še le v drugi vrsti za železnico čez Predel, to pa sosebno radi tega, ker bi bila poslednja preblizu na meji. Z vojaškega stališča ne bi mogel tako dolgo glasovati za gradnjo take železnice, ki bi tekla neugodno z ozirom na meje dežele, kakor predelska železnica, dokler niso dozidane druge, vodeče proti meji v drugi, bolji in bolj zavarovani legi. Kar se dostaje uplivanja na državne železnice, vojna uprava ni izpustila izpred očíj tudi tega. Te železnice so v resnici zadostile stavljenim zahtevam; zlasti južna železnica se je prisilila v minolem letu, da je nakupila novih težkih lokomotiv in pomnožila svoje vozove, ter je morala izvesti razne investicije. V tem pogledu ne kažemo nikake slabosti proti Ogerski, kakor se je trdilo.“

Iz teh izjav gospoda vojnega ministra možno je konstatovati dvojno dejstvo: v prvo, da se je minister odločno izjavil za gradnjo bohinjske železnice v prvi vrsti in predelske železnice še le v drugi vrsti, v drugo, da železnice čez Ture — za koje se posebno poteza trgovinska zbornica tržaška in jo je še posebno priporočal poslanec Stalitz — niti omenil niti z jedno samo besedo. Ako pomislimo, kako se postevajo pri nas strateški, vojaški ozirom, potem smemo soditi, da po izjavah gospoda ministra v dogledni bodočnosti ni smeti misliti na gradnjo železnice čez Ture in nje podaljšanja čez Predel. Sedaj pa seveda nastaja za nas prevažno vprašanje: katera železnica bi bila ugodniša za trgovino tržaško, ali ona čez Karavanke in Bohinj, ali pa — Divača-Loka?!

Z našim železniškim vprašanjem bavila se je tudi Tržaška trgovinska in obrtna zbornica v svoji sinočni izredni seji. Vsprejela je namreč resolucijo, s koje izraža svoje obžalovanje na tem, da se je bila dunajska trgovinska zbornica izrekla proti drugi železniški zvezi Trsta z notranjimi deželami monarhije. To resolucijo vsprejela je zbornica soglasno, izvzemši glas člena Cezarja Combijsa, ki pa je — v zmislu večine mestnega sveta — zagovornik železnice Divača-Loka.

Deželni zbor kranjski snide se dne 6. julija v nadaljevanje svojega dela. Rešiti mu bode nekatere iz prejšnjega zasedenja ostale stvari, zlasti pa vprašanje o zgradbi deželnega dvorca.

Deželni zbor nižjeavstrijski sešel se je včeraj v izredno zasedanje. Posvetovati se mu bode o predlogah vlade za premembo deželnega volilnega reda. Pravo za pravo je deželni zbor že v minolem zasedanju vsprejel premembo volilnega reda. Le v jedni točki se je spremenila ta predloga. Namreč glede vprašanja, koliko prebivalcev mora imeti krajna občina, da je volilni kraj. Sedanja predloga določa namreč, da občine, ki imajo najmanj 300 prebivalcev, so samostojni volilni kraji, dočim občine z manj prebivalcev, volijo skupno z bližnjimi občinami. V prejšnjem zasedanju pa je zahtevala vlada, da značaj občine kakor volilni kraj bodi zavisen od tega, da je v njej najmanj 40 volilcev.

O jedinstvu cerkve izdal je sv. Oče ravnokar encikliko pod zaglavjem „*Statis sagitum*“. 112 citati iz sv. pisma in svetih očetov pojasnjuje enciklika ustavo cerkve s temeljnim načelom jedinstva. Ta ustava ne sestoji iz večih ločenih skupin, ampak obseza jedinstvo cerkev, koje je Kristus imenoval svojo. Da se njegovi nauki ne bodo tolmačili različno, izvolil si je Kristus apostole in ustanovil večno živi antentiški magisterij. Značilo bi žaliti cerkev, ako bi isto opisovali tako, kakor da hoče posezati v pravice vladarjev. Cerkev je viša skupnost nego vsaka druga, ker stremlji po nadnaravnih ciljih, in ker je popolna skupina nemogoča brez vrhnega predstavitelja oblasti. Kristus je popoinil jedinstvo izpovedanj s tem, da je zasnoval tako vrhno vodstvo po sv. Petru in njegovih naslednikih. Na zemlji je ni višje avtoritete, ki bi imela privilegij nezmotljivosti v verskih stvarih. Nikdo ne more postaviti druge škofjske stolice proti rimski, katere avtoriteta ni le častna, ampak je preskrbljena polno jurisdikcijo. Enciklika zaključuje s pozivom do vseh, ki priznavajo Jezusa Kristusa sinom Božjim in Odrešenikom, da se pridružijo cerkvi, kakor jo je ustanovil On. — Toliko smo posneli iz dotične kratke brzogovke iz Rima. —

Avstrija na pariški razstavi. „Wiener Abendpost“ javlja, da je naš minister za trgovino naprosil ministra za vnanje stvari, grofa Goluchovskega, naj bi prijavil francoski vladi, da se Avstrija udeleži svetovne razstave, ki bode v Parizu v letu 1900.

Položenje Srbije. Z ozirom na naš današnji uvodni članek je posebno zanimiv pogovor, ki ga je imel te dni ministerski predsednik srbski z nekim sodnikom lista „*Gaulois*“.

Dolgo je bila Avstrija ali pravo za pravo Ogerska — tako je rekel srbski minister med drugim — jedino okno, skozi katero je prihajal v Srbijo evropski zrak. Toda Avstro-Ogerska ni mogla zadostiti nadam, ki smo jih gojili, ampak jemala nam je pogum tisoči sredstvi, sosebno trgovinskimi pogodbami in v gospodarskem življenju. Samo lanske leto, na izvažanju prešičev, je trpela Srbija škodo 9 milijonov. V očigled napadom na naše dostojanstvo nismo mogli vzdržati svojih nad. Narodnega samoljubja ni možno udušiti in nikogar ne sme presenetiti, ako se sedaj obračamo do drugačnega naziranja. V tem pogledu nam je izbirati med dvema vrstama politike, a obe nas napotujeta na Rusijo. Slovansko čutstvo nas sili k Rusiji in političko računjanje nas zbližuje z logiko matematiškega računjanja. Že leta 1868. si je knez Mihael želel združenja balkanskih držav, ki naj bi se skupile okolo velikega carstva. Knez ni doživel uresničenja svojih sanj, toda danes, po zaključeni debi strastnih borb, kaže, da so odstranjene vse zapreke in primemo zopet lahko za pretrgano nit. Rusija nam je sorodna po krvi. Ruska kri se je na bojiščih mešala z našo. Koga more presenetiti naše postopanje po takih vzgledih iz prošlosti? Srbija išče točke, kjer more vreči svoja sidra“.

V očigled tem jasnim izjavam ministerskega predsednika srbskega moramo zopet in zopet klicati našim državnikom: Videant Consules! Skrčite vendar enkrat meje madjarskemu šovinizmu, ki nam le odganja prijatelje na Balkanu!

Italijanska zbornica poslancev. V včerajšnji popoldanski seji je poslanec Imbriani pred otvorenjem seje delil poslancem nekake oklice slavnoznanega „*Circolo Garibaldi*“. Ti oklici se potegujejo za upornike na Kreti ter naglašajo potrebo, da se združijo „latinski“ (romanski) narodi, ter narodi, živeči na balkanskem polnotoku in Grška.

Zbornica je vsprejela po dolgi razpravi s 171 glasovi proti 89 dnevi red, ki ga je predložil poslanec San Giuliano o zunanju politiki. Ta poslanec je predložil: „Zbornica, čuvša izvajanja vlade gledé zunanje politike, prestopa o tem predmetu na dnevi red“. Opomniti je, da so poslanci glasovali imenoma.

Mestni svèt tržaški.

(Dalje)

Nadalje je rekel vitez Schwarz, da vsi slojevi ljudstva doprinašajo državi svoje prispevke, a država jih zato štiti vse jednako. Ker torej plačuje siromak baš tako kakor bogataš indirektni davek

na kruh, vino, meso itd., je vendar jasno, da je doseči pravično razmerje obdačenja le tedaj, kadar bodo bolj obdačeni dohodarina, hišarina in pa luksus. Vlada nikakor ne mara, da bi dohodki občine temeljili na dokladah na konsumne stvari, koje doklade zadevujejo v prvi vrsti siromašnejše sloje ljudstva.

Posvetovanje o proračunu je nadaljevalo brez debate do točke „šolska uprava“, koje točke je odobril zbor v drugem čitanju. Ob 1/2 10. uri je župan zaključil sejo.

V seji dne 30. min. m. je zbor takoj po odobrenju zapisnika prejšnje seje nadaljeval razpravo o proračunu. Predsedoval je župan dr. Pitteri, vlado je zastopal vitez Schwarz. Prisotnih bilo je 38 svetovalcev. Svetovalec Dollenz je priporočal, da naj se nekoliko poviša plača bolniškim postreščkom v mestni bolnišnici. Burgstaller je toplo priporočil, da se dovoli mestni ubožnici tudi letos 80.000 gld. podpore. Ta predlog je zbor vsprejel soglasno.

Predsednik je opozoril na to, da je prisotnih 38 svetovalcev in zatorej priporočil, da naj bi pričeli takoj posvetovanje drugega odstavka predlogov mestnega magistrata, tičočih se prošnje do vlade, da bi dopustila pobirati občini doklade na državni užitninski davek. (V smislu mestnega poslovnega reda je treba za to stvar najmanjše 36 glasov).

V glavni razpravi o tej stvari spregovoril je vladni zastopnik vitez Schwarz. Omenil je, da je popolnoma napačna trditev, ki jo je izustil svetovalec Ventura v prejšnji seji, češ, da občinstvo ne bi imelo nikakoršne koristi od tega, ako vlada zniža občinske doklade na nekatere konsumne stvari. Že leta 1892. je vlada večkrat nasvetovala občinski upravi take stvari. Leta 1893. je vlada zopet pozvala občino, da naj si išče drug temelj svojim dohodkom. Vlada zahteva dotična znižanja s stališča drž. interesa in v interesu občinstva. Celó najmanjši zneski, ki se prihranijo, koristijo ljudstvu. — Govornik je navel na to več vzgledov in dokazal številskami, da znižanje občinskih doklad ne koristi le posamičnim malim obrtnikom, ampak konsumentom sploh. V ostalem pa more občinska uprava na podlagi obstoječih zakonov preprečiti, da se dotična znižanja ne zlorablja izključno le v korist obrtnikom. Saj bi mogla ukreniti potrebno, da pridejo znižanja v splošno korist. Nadalje je govoril vladni zastopnik podrobno o uporabi vina in piva. Kar se dostaje poslednjega, rekel je, treba je priznati, da pretirano obdačenje od strani občine močno ovira splošni konsum. Na to je govoril o splošnem konsumu mesa, izjavivši, da vlada želi zaresno, da bi si vsi slojevi ljudstva mogli nabavljati to zdravo in tečno hrano.

Na to je vladni zastopnik natančno in podrobno pojasnjeval take občinske doklade, s katerimi bi mestna uprava mogla nadomestiti primanjkljaj, ki se jej mora pojaviti valed znižanja dose-danjih občinskih davkov. Tako n. pr. bi razmerno povišanje davka na hišarino prizadelo le imovitše ljudi, ker bi bilo upoštevati le one, ki plačujejo veliko stanarino; društva strelcev bi se mogla obdačiti takó, da bi prinašala okolo 1000 gld.; v Trstu ni davka na kočije in vozove, ampak le davek za tlak, torej bi se mogla dobiti primerna svota, ako bi morali zasebniki plačavati davek na kočije itd.; slednjič je v Trstu okolo 3.000 kolesarjev, ki ne plačujejo nikakoršnega davka na svoja kolesa. Ako bi se obdačilo tudi te, utegnili bi občina pridobiti okolo 30.000 gld. dohodkov.

Proti izvajanjem vladnega zastopnika govorili so zatem svetovalci Ventura, R. Luzzatto in Burgstaller. Vsi trije so zagovarjali proračun. Zbor pa je postajal že nekako nestrpen in pojavljali so se glasovi, zahtevajoči sklep. Župan je dal na glasovanje vprašanje, da-li je zaključiti debato. Temu je zbor pritrdil z veliko večino glasov, toda pravico govoriti imajo še svetovalci Benussi, Naberger in vladni zastopnik, ki so se bili prijavili že poprej k besedi.

Svetovalec Benussi je nekako ironično povdaril, da vladni zastopnik trdi, da vlada želi gmotni blagor prebivalstva. A pričakovalo se je, da vlada dokaže svojo dobro voljo na koji praktičnej način, nego je ta, da hoče odpraviti nekatere dohodke občine. Pričakovalo se je n. pr., da vladni zastopnik predloži, naj občina doprinaša manjši prispevek za vzdizavanje policijskih stražarjev. Skušal je nadalje dokazati, da tudi nadaljnji

nasveti vladnega zastopnika ne bi prinašali v praksi nikakoršne koristi.

Svetovalec Naberger je izjavil, da se ne strinja ne z izvajanjem vladnega zastopnika, ne s predlogi finančnega odseka. Govornik ne želi, da bi se uvele nove doklade in da bi se znižale one, s kojim je obdačeno vino, ki se prideluje v okolici. Govornik priporoča, da naj bi se štedilo na koji drug način. Naglašja, da vlada kaže svojo dobro voljo že s tem, ker želi prevzeti občinski gimnazij in realko v svojo lastno upravo (Hrup na galeriji). S tem bi bilo prihranjeno občini že okolu 100.000 gld. — Svoj govor je zaključil z izjavo, da ne bode glasoval ne za predloge vladnega zastopnika, niti za predloge finančnega odseka.

Govorila sta na kratko še vladni zastopnik in svetovalec Burgstaller. Zatem je dal župan predlog na glasovanje, v smislu katerega je prositi vlado, da dovoli še za nadaljna tri leta pobirati, kakor doslej, občinske doklade na državni užitninski davek.

Ta predlog vsprejel je zbor soglasno, izvzemši svetovalca Nabergerja in Vatrovca, ki nista glasovala.

Ob 1/2 10 uri je župan zaključil sejo.

Prihodnja seja bode jutri, t. j. v petek dne 3. t. m. Zbor bode v tej seji nadaljeval razpravo o proračunu, na dnevnem redu pa je tudi predlog stavbenega odseka gledé prošnje kranjske industrijalne družbe zaradi uravnave cest v Skednju.

Različne vesti.

Poziv! Členi političnega društva „Edinost“ pozivljajo se na posvetovanje, ki se bode vršilo v soboto dne 4. t. m. ob 9. uri zvečer v prostorih „Delalskega podpornega društva“ radi sestave novega odbora.

Občni zbor političnega društva „Edinost“. Javili smo že, da pričakujemo na to zborovanje več deželnih oziroma državnih poslancev. Gospod dr. posl. dr. Matko Laginja je prijavil predsedništvu društva, da bode obširneje govoril o političnem položenu. To prijavo vsprejmo gg. člani društva gotovo velikim zadoščenjem. Opozarjamo še enkrat, da smo prisiljeni pričeti že ob 9. uri, z ozirom na pozneje zborovanje hranilnice. Prosimo torej še enkrat: pridite točno! Zborovanje se bode vršilo v telovadnici „Sokola“.

Naznanilo. Šolski vodstvi petrazredne deške in dvorazredne dekliške šole „družbe sv. Cirila in Metoda“ pri sv. Jakobu v Trstu, naznanjate s tem slavnemu občinstvu, posebe slovenskim starišem, da bodeti obhajali omenjeni šoli v soboto dne 4. julija se sveto mašo ob 8. uri v cerkvi sv. Jakoba god sv. bratov Cirila in Metoda, a dne 11. julija pa sklenete šolsko leto istim načinom.

Za Cirilo-Metodijaki dar so darovali ženski podružnici tržaški: Fran Ponikvar 4 krone, Jakob Dovgan 1 K., Fran Čarga 1 K., Fran Godina 1 K., Josip Negode 1 K., J. Jaklič 1 K., A. Trobec 1 K., Janko Ivanski 1 K., Š. Godina 80 stotink, Vinko Peršič 80 stot., Peter Rebek 80 stot., Anton Mlač 80 stot., Anton Godina 40 stot., Andrej Marc 24 stot., Ivan Marija Marc 20 stot. in Švab 20 stot.

Prepozno odlikovanje. Sporočili smo že, da je umrl bivši predsednik tržaškega višega deželnega sodišča, Edmund A. Peck, še predno je bilo službeno objavljeno, da je stavljen valed lastne prošnje v pokoj. Včerajšnja „Wiener Ztg.“ objavlja vpokojenje Pecka in da mu je Nj. Vel. cesar podelil tem povodom veliki križec Fran Josipovega reda.

Ponižno vprašanje do gosp. župnika Jurca. Veleč. gospod Jurca je rekel v svoji propovedi minole nedelje, da Bog ni ustvaril samo Slovencev, ampak tudi Tržičane in Istrane. Povedali smo že, da je bilo to povsem neumestno, da je g. župnik postavil v nekako protislovje pojme Slovenci, Tržičani in Istrani. Kajti Slovenec je lahko zajedno Tržičan ali Istran, ali Tržičan in Istran sta lahko tudi Slovenca. Ako je torej gosp. župnik s pojmom „Tržičan“ in „Istran“ hotel reči, da so Tržičani in Istrani vsi neslovenske narodnosti, morali bi protestovati najodločneje proti temu domnevanju. Mi ne dovolimo nikomur — tudi veleč. gosp. župniku Jurcu ne! — da bi identifikoval pojmi „Tržičan“ z Italijanom. Ako

gosp. župnik še ne ve, mu pa povemo mi danes, da je glasom vladnih razsodb in zakonov v Trstu tudi slovenski jezik pripoznan deželnim jezikom. In če g. župnik ne verjame nam, pa naj gre na tukajšnje okrajno sodišče in naj si ogleda tam lepo število slovenskih ulog, koje število se dosledno množi od leta do leta!

Res pa je, da je Bog ustvaril različne narodnosti in da se vse te narodnosti imajo pravico zahtevati, da se jim beseda božja oznanjuje v materinem jeziku. A sedaj moramo vprašati: Kako je to, da je ravno ona stranka med tržaško duhovščino, koji je pripadal in jej še pripada gosp. župnik Jurca, najbolj delovala za odpravo slovenske prepovedi iz cerkve sv. Justa? Zakaj dela ista stranka še sedaj vse napore, da bi iztisnila naš jezik iz cerkve pri sv. Antonu starem? (V opravičenje tega zahtevanja se je izjavil neki mladi italijanski duhovnik o neki priliki, da slovenski jezik ne sodi v tako — čujte in strmite! — aristokratsko cerkev!) Torej zato, ker v to cerkev, kadar so službeno primorani, prihajajo visoki državni dostojanstveniki, zato ne bi smeli vanjo pobožni, svojemu Bogu in svoji veri nepremično zvesti kmet-siromak! Do te točke so že dospeli izvestni mladi duhovniki italijanske narodnosti v svoji že vse meje presežajoči narodni nadutosti! A mi ostajamo pri tem, da oni Odrešenik, ki je ukazal svojim učencem: Pojte in učite vse narode! — ni poznal ni demokratov, ni aristokratov, ampak le one, ki so hoteli slušati njegove nauke! Ker pa Slovenci hote slušati božjo besedo — v dokaz temu se mi nočemo sklicevati na razne „statistike“, kakor to dela gosp. župnik Jurca, ampak sklicujemo se na veliko tehtnej dokaz: na vsakdanji obisk po tržaških cerkvah — zakaj in kako je mogel gosp. župnik Jurca biti somišljenik onim, ki odrekačo vsem tem slovenskim vernikom pravico do besede božje v materinem jeziku?! Kako, kako? In zakaj? Ako je Bog ustvaril rojanske Italijane, ustvaril je pa tudi tržaške Slovence! Zakaj je gosp. župnik zagotovil svoje dobrohotnosti laški otroški vrtec, in zakaj se do danes niti zmenil ni za slovenski vrtec?! Saj menda tega ne bode hotel trditi niti gosp. župnik Jurca, da bi bila verska vzgoja v laškem, po tržaškem magistratu vzdržanem vrtnu bolja, nego pa v slovenskem, vzdržanem po družbi sv. apostolov. Zakaj, zakaj? Na ta „zakaj“ bi si želeli jasnega in decidiranega „zato“. . . .

Rojančanom! Iz Istre nam pišejo: Tako je prav: le dobro podpirajte in navdušujte Rojančane! Na njih strani je pravica. Ako ne bode pomagalo drezanje po časnikih v obrambo starih cerkvenih običajev, morali se bodo župljani rojanski poprijeti družih, dovoljenih, zakonitih sredstev. Le tako naprej, draga „Edinost“: Non trasiggere, sempre avanti!

Izlet „Tržaškega Sokola“ v Devin. Čujemo, da je zanimanje za ta izlet tudi izven Trsta že sedaj veliko. Iz Gorice se je prijavilo lepo število gostov in baš takó se pričakuje udeležbe občinstva iz tržaške okolice in s Krasa. To splošno zanimanje pa je povsem opravičeno, kajti na tem izletu bode videti telovadbo gojencev in gojenk našega „Sokola“, bode čuti ubranega narodnega petja in ubrane godbe. Društvo „Tržaški Sokol“ poskrbi za prostoren parnik, ki prepelje izletnike v Devin.

Veselica „Slov. pevskega društva“. Kakor smo že obljubili, prinašamo tu cene pijačam, ki se bodo točile na veselici v nedeljo: Plzensko in Dreherjevo pivo po 36 nč. liter, teran po 64 nč., štajersko belo vino po 64 nč., istrsko po 48 nč., steklenica soda-vode 12 nč., četrt vina pomešanega kisle vode 12 nč., „passareta“ 12 nč. Gnjat 30 nč. porcija, salam 30 nč., sir ementhalski 12 nč., gorgonzola 12 nč., telečja pečenka 35 nč., rostbeaf 35 nč., beafsteak 35 nč., goveja pečenka 35 nč., pol pečenega piščeta 50 nč. Sicer bodo vse cene označene na posebnih naznanilih. Komur bi morda postrešček hotel računati dražje, naj to prijavi odboru.

Veselica pevskega društva „Slava“ pri sv. Mariji Magdaleni spodnji vršila se je v nedeljo popolnoma povoljnijim vspěhom. Krepki pevski zbor je povsem častno rešil svojo nalogo pod izbornim vodstvom gosp. pevovodje Pižona. Sosebno je uga-

jal zbor (mazurka) „Rožici“. Moral se je ponavljati na burno zahtevanje občinstva. Istotako častno je rešil svojo nalogo vrli tamb. zbor škedenjski, da ga je občinstvo kar obsipalo s pohvalo. Pravo navdušenje je izzivalo lepo izvajanje „venčka narodnih pesmij“. Res diviti se moramo priprostim dekletam, ki umejo toliko sigurnostjo in točnostjo rabiti naš lepi slovanski instrument. V popolno zadovoljnost so se izvršili deklamacija, šalji prizer in igra. Posebno nas je pa veselilo, da je bilo domače občinstvo zastopano v toli lepem številu. To je tem pomenljiveje, ker je ravno okolica pri sv. Ani tako izpostavljena raznarodovanju, kakor morda nijeden drugi kraj v naši okolici. Tem bolj hvaležni moramo biti vrlemu pevskemu društvu „Slava“, da toli trdno stoji, kljubovaje vsem nasprotstvom in sovražnim navalom. Posebna hvala tudi vrlemu njega predsedniku.

Iz sodnega kraja labinskega nam pišejo: Hrvatsko ljudstvo okraja labinskega res že težko čaka na odrešenje. Veliko zaslugo bi si pridobilo pol. društvo „Edinost“, ako bi napotilo kojega odvetnika naše krvi, da se naseli v Labinju. Toda sposoben, energičen in navdušen bi moral biti isti. Tu so trije laški odvetniki, ali zagotovim Vas, da bi naši kmetje zahajali le k hrvatskemu odvetniku. Le-ta bi bil trdna opora našemu ljudstvu, ki je sedaj izročeno nasprotnikom na milost in nemilost, in s tem bi bilo mnogo pomagano naši narodni stvari. Tudi iz krempeljev oderuhov se revež-kmet ne more rešiti. Drugače bi bilo, ako bi mu šel na roko pošten odvetnik. Vse to pa bi uplivalo tako, da sčasoma tudi občino dobimo v svoje roke. Toda hitre pomoči treba, če ne, obnemorejo še oni, kojih je volja delati v korist dobri stvari. Nikar ne izgubljammo časa!

Iz Sv. Križa na Vipavskem. Na predvečer sv. Petra in Pavla priredilo je našo „Bratno društvo“ predsedniku g. Petru Medveščeku podoknico. S tem je pokazalo naše „Bratno društvo“, da vé ceniti zasluge, ki si jih je stekel ta gospod v tem kratkem času, ki biva med nami. Ne le da vodi društvo kot predsednik po pravem tiru, ampak stoji tudi na čelu zbora, broječega 27 pevcev in pevkinj; narodno in cerkveno petje mu je zelo pri srcu. Čast, komur čast!

Iz Ljubljane nam pišejo dne 1. julija: Gospod urednik! Da ni bilo o sv. Medardu letos tako slabo vreme, imela bi Ljubljana danes pokazati že mnogo novega; tako pa se le jezijo nad tem „pasjim vremenom“ tisti, kojim kratki zaslužek in delo, kakor tudi mi, ki se radi sprehajamo. . . . A, čakajte: če pridete čez dve - tri - štiri leta v Ljubljano, boste z drugačnim respektom stopali po ulicah, cestah in trgih nego danes, ko je še vse v prvem stadiju prenovljenja! Tedaj Ljubljana že „ustane“ iz groba potresnih razvalin in podrtin in tujcu ter domačinu se bode kazala na vseh koncih in krajih v novem obličju in novem krilu! . . . Lepa bo prihodnja Ljubljana: moderno prenovljena in popravljena. delala bode čast sebi in tistim, ki so jej, oziroma ji bodo pomagali na noge! — V „Narodnem Domu“, ki bo tedaj že dovršen in odprt, bo sestanek Slovencev, in od tam se bodo krdela pomikala s kašipoti po mestu in njega okolici. — Nove hišice, hiše, poslopja (javna in zasebna), cerkve in palače se zidajo, grade, in tudi že končujejo ter snažijo. Središče Slovencev se prenovlja, rase in spreminja; morda doseže do tedaj tudi število prebivalcev — 40 tisoč! To bo — harmonija! . . .

Vihar. Sinoči malo po 8. uri pojavil se je nad Trstom in okolico vihar, kakoršnega že ni bilo leta in leta. Dež je lil, da je bila strahota, blisk je sledil blisku, grom je pokal in to grozo je povekšaval silen veter iz severo - vstoka, ki je tulil po ulicah. To je bil pravcati vihar, kakoršni se pojavljajo obično le pozno v jeseni. Ta vihar je trajal dobre pol ure. Po treskanju je soditi, da je strela parkrat udarila kje v gornji okolici, toda ni nam znano, da bi se bila pripetila vsled te nevihte koja nesreča.

„Prorokovanje“ vremena za mesec julij. Veseljavni, toda ne nezmotljivi Mathieu de la Drôme prorokuje za mesec julij to-le vreme: Od 1. do 3. vročina. Dež, celó nalivi. (Pogodil jo je to pot! Stavec.) To traje nadalje vso dōbo prvega krajca (od 3. do 10.) Toda toplota se menja nenadoma. Zlo vreme po vstočni Evropi. Nestalen veter na sredozemskem morju. Jadransko morje viharo. O-

cean razburjen ob Portugalski obali in ob vstočnem obrežju Španske. — O dōbi mlaja (od 10. do 17.) zopet vročina. Tu pa tam nevihte, toča. Morja v obče mirna. — Skoro isto velja za dōbo prvega krajca (od 17. do 24.). Vročina, nevihte, močan veter na planinah dne 17. in 23. — Velika vročina o polni luni (od 24. t. m. do 1. avgusta). Bati se je solnčarice, sosebno ob morskih obrežjih. Tu pa tam nevihte. Večeri razmerno hladni, sosebno ob severnem morju. — Splošni značaj meseca: vročina, velika vročina posebno od 10. do 31. Sleherni naj pazi, da se prve dni meseca ne prehladi, kajti temperatura je zelo nestalna. Ugodno vreme za polja, posebno v južni Evropi.

Spomini na leto 1866. Na bojnih poljih čeških in v raznih krajih v letu 1866. toli hudo prizadete dežele vršile so se te dni resne slavnosti v spomin istega leta padlim vojakom. Poleg oblasti in društva se je tudi ljudstvo v velikem številu udeležilo teh slavnosti.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 20. do 27. min. m. bilo je prijavljenih v tržaški občini: 2 sl. kōzic, 65 sl. ōšpic, 8 sl. škrlatice, 26 sl. dāvice, 2 sl. legārja. — Umrlo je za ōšpicami 6 oseb, za škrlatice 3 in za dāvico 2.

Našla se je naprsna zlata zapona za ženske, okrašena dijamantom. Kdor jo je izgubil, naj se oglasi pri Mihajlu Gabrijelčiču, v prodajalnici jestvin trgovca g. Piriha, ulica Stadion, hšt. 17.

Tat Affendakis ušel. Iz Budimpešte poročajo, da je predvečerašnjem ušel iz tamošnje ječe mednarodni tat Affendakis v družbi z dvema drugima lopovoma, imenom Kazar in Scheiber. Kakor znano, pobegnil je, ni davno temu, iz iste ječe tudi Affendakisev tovariš Dmitrij Papakosta. Ti dejstvi dokazujejo, da je nadzorovanje jetnikov v Budimpeštanski ječi strašansko malomarno. Pravijo, da so omenjeni lopovi ušli tako-le: Scheiber je iztrgal iz mreže na oknu celice komad železne žice ter napravil iz iste nekaki ključ, ki je odprl vrata celice. Jednaka ključa iz žice je vrgel v celici Affendakisa in Kazarja. Vsi trije so naslednji dan na dogovorjeno znamenje odprli vrata svojih celic in, ker ni bilo videti na hodniku nijednega stražnika (!), sneli so vrata jedne celice, položili ista od okna hodnika jetniškega poslopja na okno nasproti stoječe zgradbe komitatne palače ter prekorčili vrata liki most. Ko so poskakali raz okno komitatne palače v dotično pisarno, bila sta tam dva uradnika. Ta dva sta se neobičajnega obiska prestrašila tako, da sta obstala kakor okamenela. Predno sta se uradnika nekoliko zavedla, bili so beguni že na stopnicah in koj za tem na urodu palače. Affendakis in Kazar sta bila v svoji civilni opravi, zato je ju nihče ni ustavil. Pač pa je vratar ustavil Scheiberja, kateri je vzbudil njegovo pozornost zaradi tega, ker ni imel povrhne obleke. Doslej ni sledu ne o Affendakisu ne o Kazarju. O prvem mislijo, da jo je udaril v Trst. — Zaprli so dva jetniška paznika, ki sta imela nalogo nadzorovati Affendakisa, proti nekaterim drugim paznikom pa je pričela disciplinarna preiskava. Minister pravosodja Erdelyi je odredil, da je preiskavo izvesti najstrože.

Loterijske številke, izžrebane dne 1. t. m.: Brno: 77, 15, 27, 37, 8,

Narodno-gospodarske stvari.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu juniju 1896 je 51 strank uložilo 17861 gld. 58 kr., 2 stranki sti vzdignili 400 gld., 1 stranki se je izplačalo posojilo 3000 gld., stanje ulog 17461 gld. 58 nč.; denarni promet 34006 gl. 56 nč.

Najnovejše vesti.

Dunaj 2. Naučni minister je imenoval stalnimi učitelji na državnih srednjih šolah začasne učitelje: drja. Jelinka za realko v Gorici (doslej je služil na Dunajskem „Terezijanišču“), drja. Neumann za gimnazij v Pulji (doslej na državnem gimnaziju VIII. okraja na Dunaju) in drja. Scharnagla za državni gimnazij v Gorici (je služil doslej že na istem zavodu).

Atene 2. O sestanku deželnega zbora na Kreti ni došlo nikakoršnega službenega poročila. — Grška vlada je odgovorila na očitana turškega odposlanika gledé pošiljanja grških prostovoljcev in streljiva na Kreto, da ona ne zna ničesar o takih pošiljkih. V ostalem pa tudi ne more nikomur braniti, če hoče odpotovati v inozemstvo, kajti to je slehernemu svobodno. — Angleške in francoske vojne ladije so dospale v Herakleon.

Trgovinske brojavke in vesti. Budimpešta. Pšenica za jesen 6.36—6.37 Pšenica za juli 1896 — do — — — — — Oves za jesen 5.15—5.17 Rž za jesen 5.24—5.25 Koruza za juli-avgust 3.69—3.71 maj juni 1897 4.06 — — — — — nova f. 3.95—4.10. Pšenica, nova od 78 kil. f. 6.55—6.60 od 79 kil. f. 6.65—6.70, od 80 kil. f. 6.65—6.75 od 81. kil. f. 6.70—6.90, od 89 kil. for. 6.65—6.75 Ječmen — — — — — prosa 6.10—6.40.

Pšenica: Ponudbe srednje, povpraševanje omejeno. Prodaja 18000 mt. st., cene neodločne. Oves vedno padajoč, danes 10 nč. ceneje. Danes je prvič bila zaključena koruza za maj-juni 1897. Vreme: lepo.

Praga. Neravninasti sladkor tor. 18.25, oktober-december 18.20. Mlačno.

Praga. Centrifugalni novi, postavljiva v Trst + carino vred odpošiljatev pravej f. 34.75 —.35 Concass 36.50—37. Četvorni 37.75 —. V glavnem gradnji 39.—39.25 Havva, Kava Santos good average za juli 70-75 st oktober 70.50, mlačno.

Hamburg. Santos good average za juli 58.25 za september 57.— za december 56.75. Mirno.

Dunajska borza 2. julija 1896.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.40	101.40
„ „ v srebru	101.45	101.45
Avstrijska renta v slatu	122.80	122.75
„ „ v kronan	101.15	101.—
Kreditne akcije	350.75	350.30
London 10 lat.	119.85	119.85
Napoleon	9.51	9.52
20 mark	11.74	11.75
100 italj. li.	44.50	44.40

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minat

Trst, Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2, nasproti prehodu pod ljudsko šolo v starem mestu.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastojni in franco. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računili stroške.

FILIJALKA

C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2% 30-dnevni odkaz 2%
8- 2% 3-mesečni 2 1/2%
80- 8% 6- 2 1/2%
Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstr. volj., etopijo novo obrestno takse v krepot s dnem 5. febrara, 9. febrara in odnoso 2. marča t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Graden, Sibinj, Inomost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškoy

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.
Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

na jambovne listine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.
Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Trst, 2. febrara 1896.

Mirodilnica G. A. ANGELI

Corso, piazza delle Legna šte. 1.

Zaloga oljnatih barv iz svojega parnega mlina, čopičev, firnežev, rimskega žvepla, angleškega bakrenovca, mirodij, kemičnih izdelkov, mrčesnega praha in mineralic.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

priporočano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.

